

[Sigsgaard.]

jeg ikke tage deres tale om ønske om en bedre information for så forfærdelig meget; den er ikke så forfærdelig meget værd.

I øvrigt må man nok sige, at det ikke er tilfældigt, at netop VKR går imod et sådant forslag, for de har jo pressemonopol, de har de 90 pct. af pressen her i landet, og de giver ikke frivilligt afkald på den store fordel, det er ensidigt at kunne påvirke befolkningen med deres synspunkter.

Lad os så sige OK til, at man går imod vort forslag, men så må man vel have lov til at stille spørgsmålet: hvad vil VKR så, hvis man mener noget alvorligt med ønskerne om bedre information? Hvilke forslag har man så? Hvis man ikke vil gøre noget, så må mange af os tage det som udtryk for, at man ikke ønsker en demokratisering, at man ikke ønsker en demokratisk stillingtagen ude blandt folk.

Man går efter min mening med åbne øjne ind i en situation, hvor kløften mellem vælgere og valgte bliver stadig større, hvor ensidigheden og den manglende information bliver et stadig mere fremtrædende træk. Jeg kunne spørge: mærker man slet ikke det i de partier? Interessen for, hvad der foregår her i folketingssalen, nærmer sig for mange mennesker nulpunktet, kan jeg godt sige, og det kan man vel ikke være uvidende om, hvis man færdes uden for denne bygning. Man forstår det i og for sig godt. Tænker man aldrig på konsekvensen af, at man i skolen fortæller eleverne en hel masse om, hvor demokratisk vort samfund er, og derpå sender dem ud, hvor de oplever, at hverken i deres bolig, i deres kommune eller på deres arbejdsplads er der realiseret noget som helst, eller ikke ret meget, af det, de har lært i skolen? Og alt det med folketingset, det er noget, som de ingen indflydelse har på, det er noget, som de ingen besked får om. Man skulle tænke på konsekvenserne af sådanne modsætninger mellem det, vi teoretisk prøver på at hibringe børn og elever i skolerne, og det, der er den sørgelige virkelighed.

Jeg synes, det er overraskende, at der ikke er gjort noget ved disse problemer før. Jeg mener ikke nødvendigvis, at netop vort forslag skal gennemføres, og jeg kan være tilfreds med, at hr. Camre og hr. Poul Dam tog andre ting op. Jeg har selv gjort det i

fremsettelsen og peget på, at partierne også burde have adgang til radio og TV, og at „Vælgerne spørger“ burde køres også imellem valgene, samt at man selvfølgelig burde have det indenrigspolitiske magasin, som nu er blevet skåret væk osv., osv. Men at der ingenting er gjort, det er meget overraskende.

Et par dagblade har hæftet sig ved prisen på 30. mill. kr. Måske er det endda i underkanten, det kan være, det er 40 mill. kr. nu. Jeg har prøvet på at beregne det, men det er jo svært at gøre helt præcist. Vi har et statsbudget på masser af milliarder kroner, og i hvert fald kan man slå fast, at dette blad vil komme til at koste imellem 1 og 2 promille af statsbudgettet, det er prisen. Vil man virkelig ikke ofre det for at få en bedre information?

Jeg håber, at der trods alt kommer en smule ud af den udvalgsbehandling, jeg forstår kommer til at finde sted.

Camre: Jeg vil gerne sige til hr. Sigsgaard, at der jo slet ikke fra nogen side er blevet givet udtryk for, at man ikke er klar over, at orienteringen er vældig dårlig. Men når hr. Sigsgaard siger: hvis man mener, at orienteringen er dårlig, hvorfor vil man så ikke gennemføre vores tanke?, synes jeg, det er at forenkelt problemstillingen en lille smule. Nu nævner hr. Sigsgaard selv, at der er tale om 30 mill. kr. eller måske endnu mere, og så må vi alligevel spørge os selv: hvad kan vi få for 30 mill. kr. eller 40 mill. kr.? Hvor får vi mest?

Vi tænker hos os meget, meget alvorligt over konsekvenserne af det, som både hr. Poul Dam og hr. Sigsgaard var inde på med modsætningen imellem os her i folketingset og befolkningen, at vi taler forskelligt sprog, og også at man i skolen i dag begynder at indgive børnene en større forståelse for demokratiets vilkår og for, hvad demokrati er for noget, og at disse børn så kommer ud og møder et arbejdsmarked, hvor der ikke er demokrati, og et samfund, hvor de ikke kan forstå, hvad det er, der foregår. Vi tænker meget, meget dybt, jeg tror lige så dybt som hr. Sigsgaard, over konsekvenserne af det, og vi vil meget gerne være med til at gøre noget ved det, men vi vil gerne sige, at hvis der skal bruges et stort beløb som 30 mill. kr., eller måske er det endnu